

MICHAEL

Michael er 36 år. Han kæmper med negative tanker. I lange perioder har han svært ved at klare de helt almindelige ting i hverdagen, og det er nødvendigt for ham at tage antidepressivt medicin dagligt. Michael har boet sammen med sin mor det meste af sit liv, men er nu flyttet til en lille lejlighed tæt på barndomshjemmet. Han ser sin mor ofte, og han har bostøtte - Erik - som kommer hos ham en gang om ugen.

Michael har ondt i maven gennem længere tid. Hans mor overtaler ham til at gå til lægen. Lægen undersøger ham og foreslår, at Michael prøver med noget medicin, som dæmper mavesyreproduktionen. Michael synes ikke, at det hjælper.

Hans læge går på pension og Michael bliver tilknyttet et nyt lægehus.

Han kontakter lægehuset med mavesmerterne flere gange. Michael får at vide af lægen, at det vil være godt for ham at motionere noget mere og spise en grov kost. Michael har stadig ondt i maven. Erik foreslår, at han får en tid hos lægen igen. Det har Michael ikke lyst til det, for han har ikke fulgt kost- og motionsplanen. Erik får ham alligevel overtalt.

Lægen spørger ind til, hvordan det er gået med at spise mere fuldkorn og med at få gået nogle ture. Michael siger lidt beklemmt, at det er svært for ham at tage sig sammen. Lægen spørger til toiletvaner og undersøger ham og beslutter at sende ham til en kikkertundersøgelse. Kikkertundersøgelsen viser ikke noget. Lægen siger, at han ikke tror, at Michael fejler noget alvorligt, men det vil være en godt idé at få gang i den grove kost og motionen.

Michael affinder sig med smerterne. Det er jo nok bare, fordi han er doven og spiser dårligt. Både Erik og moderen er bekymret, men Michael vil ikke til lægen igen.

Et år senere er kvalmen og opkastningerne så slemme, at han bliver indlagt. Han bliver opereret for kræft i maven.

Michael, moderen og Erik snakker efterfølgende om forløbet. De snakker bl.a. om, hvorfor Michael venter så længe med at kontakte lægen, når han havde det så dårligt?

